VOL. 60. No. 21. NOVEMBER 1, 1968 60. ÉVF. 21. SZÁM, 1968. NOVEMBER 1.

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America —— Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JEZUS mondá: "De kell, hogy előbb hirdettessék az evangélium minden nép között." (Márk 13:10.)

A BOLDOGSÁG FORRÁSA

IGAZSÁGRA TÖREKVÉS BOLDOGÍT

"Boldogok, akik éhezik és szomjúhozzák az igazságot: mert ők megelégíttetnek." (Máté 5:6)

A Hegyibeszéd bevezető mondataiban a boldogságról szóló kijelentések annyira tömörek és magvasak, hogy az eredetileg *arám* nyelven elmondott igéket egy bibliafordítás sem képes teljes egészében visszaadni. Nagy segítségül szolgál a Szentírás megértésében az, ha többféle fordítást olvasunk, vagy ha több nyelvű szöveget összehasonlítunk. Van egy újabb angol fordítás, a New Testament in Today's English Version. Ebben az újszövetségi fordításban Máté 5:6 a következőképpen hangzik:

" Happy are those whose greatest desire is to do what God requires: God will satisfy them fully."

Magyarul: Boldogok, akiknek legnagyobb vágyuk az, hogy azt cselekedjék, amit Isten kíván: Isten ezek vágyát teljes mértékben kielégíti.

Ez a vers mintha más bibliai szöveg lenne, másként hangzik, mint a cím alatt idézett szöveg. A két fordítás azonban lényegében azonos, csak mint két fényforrás, két oldalról világítja meg az Úr Jézus mondását. Éhség és szomjúság igen hatalmas fizikai kívánság. Életre-halálra menő kívánság. Ezt a vágyat ki kell elégíteni, mert különben a test elhal. Az éhség vágya és fájdalma figyelmeztet arra, hogy testünkben beállt a táplálék hiány, az energia pótlás szükségessége. A Mester — mesterien kapcsolatba hozta a test ételital szükségletét a lelki élet vágyaival.

Az emberi élet több, mint testi létezés. Több vágyunk és kívánságunk van, mint az éhség, szomjúság és testi életünkhöz szükséges javak kielégítése. Krisztus kijelentése nélkül is felfedeztük volna már régen, hogy az ember nem csak kenyérrel él. Bennünk van a felismerés, hogy testi életünk, a kenyér, a víz, a pénz és mindaz, ami pénzzel szerezhető nem tesz bennünket megelégedetté és boldoggá. Ott él minden emberben az állandóan égő belső vágy valami után, amit anyag ki nem elégíthet. Ezeket a kívánságokat *"lelki vágynak"* is nevezhetjük.

Az éhség és szomjúság nem kellemes érzés és felmerül a kérdés, hogy egymás mellé lehet-e állítani a kínzó érzést és a boldogságot? A fentebb idézett fordítás szerint találunk két *áldást* az Úr Jézus által említett éhségben, szomjúságban, vagy *vágyban*. Az egyik az a tudat, hogy a vágy, amely Isten akaratát akarja teljesíteni, már maga is igen *nemes* és *magasztos* érzés: boldogító érzés. Ez a kívánság felemelő, célratörő és jutalmat hozó. Aki azt akarja cselekedni, amit Isten kíván, az már előre biztos lehet a sikerben. Reményteljes élet, nyugodt munkás élet lesz az, amely nem csak a kenyér után megy, hanem Isten akaratának a teljesítését is céljai közé tűzte. A biztonság és a siker záloga abban van, hogy nem a mi akaratunk, hanem Isten terve teljesül. A terv, a rendelkezés Istené, az Ő akaratának a cselekvésében nem lehet hiba. Azzal a bizonysággal végezhetjük Isten munkáját, hogy mint az Ő mun-

Az élet könyve

Az Élet könyve három részből áll:
A tegnap, Ma és a Holnap.
Őstörvény, hogy e könyvnek lapjait
Tettek írják, jók vagy rosszak.

Minden tegnap már lezárt fejezet,
Teleírt beszédes lapok;
Nagy boldogság, vagy könnyes sérelem
Áldó-ártó folyamatok.

És a jelen percei, órái,
Melynek lapjait most írjuk,
Vigyázzunk, hogy vélt bajok könnyével
Azokat tele ne sírjuk.

De lám, a holnap tiszta lapjai
Még szűzen, fehéren izzanak
S fénybetűkkel írnak majd azokra,
Akik remélnek és bíznak.

Hornik György

NOVEMBER MÁSODIK VASÁRNAPJA — IRODALMI NAP!

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly

OFFICE OF PUBLICATION
Hungarian Baptist Union of America
2844 East 130th St. Cleveland, O. 44120

Editor — Szerkesztő:
DR. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919)-398-4646

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

Subscription fee: $4.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Avenue,
Canton, Ohio 44705

Printed by
Classic Printing Corporation
9029 Lorain Ave., Cleveland, O. 44102

katársai dolgozunk és Istennel együtt embertársaink javát szolgáljuk. Így lesz az igazság után való éhségből és szomjúságból boldogság.

A másik áldás az, hogy Isten akaratának a munkálásában öröm van! A munka életszükséglet. Tétlenség boldogtalanság. Kényszer tétlenség megfosztja az embert önérzetétől és ön-megbecsülésétől. Amint a tétlenség nagy veszedelem, úgy a munka nagy áldás. Isten elfoglaltságot ajánl és ezzel boldogítja éltünket. Nem minden tevékenység és nem minden munka ad örömet és megnyugvást. De amikor Isten munkáját végezzük, akkor érezzük az áldás és megelégedés örömét.

Milyen szükségünk van egy kis "éhségre", és "szomjúságra", egy forró vágyra, hogy tegyünk valamit az Úrért! Ebből a vágyból életerőt és életkedvet nyerünk. Munka lesz bőven s a jutalom nem marad el, mert azt az Úr megígérte.

Ha úgy keresnénk az Úr szőlőjében való munkálkodást, mint amennyire az éhség és szomjúság hajt bennünket a kenyér keresetre, sok boldogtalan léleknek szereznénk örömet. És ha egy megtért lélek felett a mennyei angyalok örülnek, hogyne lenne a mi örömünk teljes? *U. B.*

A SZERKESZTŐ ROVATA

Kettős emlékezés

REFORMÁCIÓ — IRODALOM

A két megemlékezés között nincs lényeges összefüggés. Lapunk november 1-i száma emlékeztet az október 31-i napra és a november második vasárnapja, az "Irodalmi Nap" főképpen lapunkra irányítja figyelmünket.

A *reformáció ünnepe* minden evangéliumi közösség ünnepe. Luther és Kálvin hatalmas, hittel teljes munkájának a gyümölcsét ma is érezzük. 300—400 év óta megismétlődő ünneplésekkel a reformáció minden mozzanatát és a reformátorok minden kiváló tettét kimutatták az ünnepi szónokok. Az ünneplés már-már kezd egyhangúvá válni. Minket a reformációi ünneplés nem Kálvinra és Lutherre, valamint a megreformált egyházakra emlékeztet csupán, hanem Krisztusra és az emberre.

A reformátorok az egyházat, a romlott szokásokat és a bibliaellenes egyházi tevékenységet igyekeztek megjavítani. Az egyházújítás szükségességében egyeztek, de a változtatás mértékében és irányában már nem. Ezért indult meg a reformáció két vonalon: a lutheri és a kálvini úton. Ezért maradt egy harmadik irány, a felnőtt hivőket alámerítők útja a harmadik vonal.

A szokásos reformációi ünnepléstől eltérően ki kell emelnünk azt a nem hangoztatott tényt, hogy a 16. századbeli reformáció az *egyház*, a *hitcikkelyek* és a *szertartások* megváltoztatására helyezte a súlyt, az *egyén reformációjáról* azonban nem sokat szólt. Luthert és Kálvint ezért nem kárhoztathatjuk. Elvégre ők is csak emberek voltak, s mint ilyenek csak az egyháznak az emberek által létrehozott *deformációjával* foglalkozhattak. Ha a reformáció különböző irányvonalait összefoghatták volna, akkor az egyház tekintetében emberileg tökéletes munkát végezhettek volna. Erős hitükre, bátorságukra és az elért eredményekre ez a megállapítás nem vethet árnyékot. Minket a reformációi ünnepélyek új kérdések feltevésére késztetnek.

Az egyházat, ha nem is tökéletesen, megreformálták: de mi történt az emberrel? Jobbak lettek-e az emberek, jobb keresztyének, hivőbbek a reformáció eredményeként? Megújíthatja-e az embert a megújított egyház? Az ember lesz olyan, mint az egyház, vagy az egyház lesz olyan, mint az ember? Hol kezdődik a megújulás? Melyik a nagyobb veszedelem, a meg nem reformált egyház, vagy a meg nem újított ember?

A reformáció emlékünnepe nem csak kérdéseket vet fel, hanem válaszra is mutat. Emberek az egyházat tisztíthatják, az embert pedig csak isteni erő tisztíthatja meg. Ha az ember tiszta lesz, akkor a sok ezer és tízezer kis Kálvin és Luther tisztán fogja tartani az egyházat. Az egyház megreformálása nagy és veszedelmes feladat, de véghez vihető. Az ember megreformálása emberi-

A SZERKESZTŐ ÜZEN

K. Vajda, Cal. — Az áthozott és elküldött kéziratokat megkaptam. Jönni fognak. Köszönöm.

M. M., New York. — Köszönöm a verseket és a cikket. Egyiket-másikat látni fogják lapunkban. Üdvözlet és köszönet.

Olvasóinknak, levelezőinknek. — Megismételjük lapunk zárásának a határidejét. A hó elsején megjelenő szám zárási határideje az előtte levő *negyedike*. A hó tizenötödikén megjelenő szám zárási ideje az előtte levő hó *huszadika*. A hosszú előállítási időre a lap javításával járó postázás miatt van szükség.

Kérjük levelezőinket, hogy írják pontos címüket a levélpapírra, ne csak a borítékra. A boríték rendszerint a papírkosárba kerül s a címnélkül maradt levélre nem válaszolhatunk.

leg lehetetlen. Ezt csak Isten végezheti el.

A reformációs emlékünnepek egyik tanítása az, hogy az egyház csak akkor tarthatja fenn önmagát lelki, élő, megtért tagokkal; csak akkor lehet a hivők tiszta, erkölcsös közössége; csak akkor nem lesz a mindenható pénz az utolsó érv és mentsvár, ha az ember egyedüli *megújítóját, megtisztító Urát* Jézus Krisztust prédikálja és követi.

"Akarom, tisztulj meg!" — még ma is Krisztus akarata. Megtisztított emberek építik és tartják Krisztus egyházát.

* * *

Irodalmi megemlékezésünk szeretetünk megnyilvánulásából áll Az Evangéliumi Hírnök sok munkába és pénzáldozatba kerül. Magyar olvasóink tábora kicsiny s lapunk nem számíthat arra, hogy az előfizetés összegéből fenntarthassa magát. A lap árán felüli áldozathozatalra van szükség. Lapunk nem üzlet s a kiadó, a lapkezelő, a szerkesztő, mind munka áldozatot hoz. Csak szeretetből képesek ezt az áldozatot meghozni. Ha a lap előállítása körül enynyi áldozatot látunk, mennyi szeretetet és áldozatot fogunk találni a lap fenntartása körül?

Emlékezzünk és segítsünk! A segítésnek több módja van.

1. Rendezzük a lapért járó hátralékos fizetést.

2. Adjunk az előfizetési összegen felül. Van, akinek az évi 4.00 dollár az a felső határ, ameddig elmehet, de van sok olvasónk, akinek az évi 5, 10, 15 dollár sem jelent megerőltetést.

3. Fizessünk elő *ajándékba* gyermekeink, rokonaink és barátaink részére. Az Evangéliumi Hírnök mindenki lapja óhajt lenni, nem csak egy kis csoporté. Értékes megemlékezés lesz ez a közelgő karácsonyi ünnepek alkalmából. Amerikában szokásban van az, hogy karácsonyi ajándékként egy-egy lap előfizetését adják.

4. Adjunk címeket a lapkezelőnek, Szász János testvérnek, abban a reményben, hogy a címzett a lap vétele után elő fog fizetni.

5. Támogassuk lapunkat gyülekezeti gyűjtések és évközi egyéni adakozások útján.

Ha az 1969. évben ismét jelentkezünk az "Irodalmi Nap" alkalmából, ez a jelentkezés lesz az 1968. év áldozatának az általános nyugtája. A jelentkezés azt fogja jelenteni, hogy még mindig élünk, dolgozunk, az Evangéliumi Hírnök jár és az Úr áld. Az eddigi erőért és megtartásért az Úré a dicsőség.

Hírek...

Orebro Misszió, Svédorsz. (EBPS). — Ez a misszió a második svéd baptista szövetség. 19,380 tag 248 gyülekezettel tartozik ehhez a szövetséghez. 150 külföldi misszionáriust küldött ki ez a szövetség Indiába, Nepalba, Pakisztánba, Japán, Brazíliába, Congóba és a közép-afrikai köztársaságba. Minden 130 tagra esik egy misszionárius. (Az American Baptist Convention 1,500,000 tagjával a svéd példa szerint 9500 külföldi misszionáriussal rendelkezne. Ha pedig tekintetbe vesszük, hogy az amerikaiak több dollárral rendelkeznek, mint a svédek, akkor a svéd baptisták misszió szelleme még feltűnőbb.)

•

Románia. (EBPS) — A romániai baptisták engedélyt kapnak imaházak építésére, feltéve, ha az építéshez szükséges pénz nyugati valutákban rendelkezésre áll. "Igen sok imaház elhanyagolt állapotban van" — írja C. Ronald Goulding, az európai baptisták titkára, — "és azonnal szükség lenne legalább hat új nagy befogadó képességű imaházra." A legutóbbi jelentések szerint Romániában 1300 gyülekezetben 120,000 baptista tag van.

•

A hollandiai baptista szeminárium (EBPS) 10 éves. A szemináriumnak 13 növendéke van. Amióta a szeminárium fennáll, a lelkipásztorra váró gyülekezetek és missziók száma is növekedett.

•

Dr. W. A. Criswell (BP) a déli baptista szövetség elnöke a szövetség végrehajtó bizottsága előtt tartott beszédében rámutatott arra az alapra, amelyen a déli baptisták jövőjüket biztosíthatják. Öt pontot említett: 1. Szeressük az Urat; 2. szeressük az elveszteket; 3. szeressük a Szentírást; 4. szeressük minden rendű és fajú embert; 5. szeressük az erkölcsös és igazságos életet. Dr. Criswell, aki régebben a faji elkülönödés gondolata mellett állt bátran és könnyek között jelentette ki: "Senki ezen a földön nem tudja mi ment végbe szívemben, amíg megharcoltam a nagy csatát és elhatároztam, hogy meg kell változnom. Az utóbbi esztendők létem legboldogabb esztendei s most már nyugodtan kérdezhetem, hogy miért ne egyezhetnénk abban, hogy felebarátainkat színre, fajra való tekintet nélkül szeretnünk kell."

•

Washington, D. C. (BP) — Az amerikai szenátusban és képviselőházban pártközi mozgalom indult meg egy "béke minisztérium" felállítására. Ha van honvédelmi minisztérium, (Department of Defense) akkor miért ne legyen "Béke Minisztérium" (Department of Peace). Eddig beszéltünk a békéről, most tegyünk valamit a békéért. Több eddig működő béke-szervezet és béke-munka ebbe a minisztériumba tartozna. Ilyenek a "Peace Corps", "Export-Import Bank". A mozgalom javaslatba hozta egy nemzetközi békeakadémia felállítását (a katonai akadémiákhoz hasonlóan). (Ha az Egyesült Államok milliárdokat költ honvédelemre, akkor nem tűnik pénzszórásnak, ha a békevédelemre is előirányoz egy néhány millió dollárt.

A honvédelemből eddig "védekező háborúk keletkeztek. A háborúkhoz jól értünk, de békéhez nem. Szerk.)

•

Dr. Hromadka L. József, a prágai Comenius Egyetem vezető tanára, a kommunista országok által rendezett "Keresztyén Békekonferenciák" egyik vezető egyénisége és a kommunista rendszer erős védelmezője, levelet írt az orosz kormánynak Csehszlovákia megszállása után. A bátor hangú levélben a 79 éves Hromadka a többek között ezeket írta: "Ez a megszállás, hosszú életem legnagyobb tragédiája... a csalódás, bánat és szégyen érzete tölt el... népünkben felkelt a vágy, hogy még nagyobb felelősségérzettel építsük a szocializmust és erősítsük a szovjet nép felé érzett barátságunkat... a baráti érzés most gyűlöletté válik. A szovjet kormány tragikus tévedést követett el s csak a szovjet csapatok sürgős visszavonásával lehet a mindkét nemzetet ért súlyos csapást enyhíteni."

•

Moszkva, Oroszország (ABNS) — A moszkvai Lenin's Banner című újság támadást intézett az ún. "földalatti" baptista gyülekezetek ellen. Ezek a gyülekezetek az újság szerint 1961-ben szakadtak el a kormány által elismert és ellenőrzött hivatalos baptista szövetségtől. Az újságcikk közölte, hogy nemrégiben letartóztattak egy "földalatti" baptista vezetőt törvény által tiltott vallásos iratok terjesztéséért. A lap támadja a szabad baptistákat azért, mert alássák az állam biztonságát, amennyiben azt tanítják, hogy Isten ügyére viseljenek gondot és ne a világi dolgokra.

Isten naplót vezet életünkről. Isten keze feljegyez mindent, amit tettünk és — amit elmulasztottuk. Megírja bizonyítványunkat, amelyet egykor megmutat nekünk és az egész világnak. Tegyünk róla, hogy ez a bizonyítvány szép legyen!

Bossuet

Nők rovata

Női. konf. elnöke: Bányai Sándorné
Pénztáros: Mrs. Elizabeth Haydn
Alelnök: Németh Lajosné
Rovatvezető: **Szerencsy Mária**

Meghallgatott IMÁDSÁGOK

"38 esztendőt töltött betegségében egy ember..." — így írja az evangélium — (János 5:5). Ez az ige újult fel lelkemben, mikor a közelmúltban örömmel számolt be valaki egy lelki-gyógyulásról és ima meghallgattatásáról. Ezzel kapcsolatban személyes élményeim közé tartoznak az alábbi sorok.

Tíz évvel ezelőtt Caracasban (Venezuela fővárosa) valaki az ajtómon kopogott. Ajtót nyitva egy ismeretlen fiú állt, aki spanyol anyanyelvű lévén egy pár érthető szóval tudtomra adta, hogy édesanyja szeretne velem találkozni. Megbeszéltük a találkozás napját, s a jelzett időre megjelent egy régen idegenbe szakadt drága lelki testvérnőm. Elbeszélte földi vándorútja állomásait — Svájc, Franciaország, Venezuela — gyermekekkel megáldva, küzdve, imádkozva, de most már egyedül férje nélkül... A sok vándorlásban édesanyjával való levélbeli kapcsolata is megszakadt, s én szomorú szívvel néztem a csendes, alázatos hívő leánynak ismert testvérnőmre, akit igen nehéz teherrel próbált meg az Úr. Ő nála vigasz volt az ige: "...hű az Isten, aki nem hagy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek..."

Pár nappal ezelőtt fent említett testvérnőm sógornője hívott telefonon. Hangja örömteljes volt, amibe a szomorúság egy kis cseppje is vegyült. "Képzeld — mondotta — 38 év után most kaptam először levelet Venezuelában élő fivéremtől, azt írja 'kórházban vagyok... két lábamat amputálták... elvesztettem két lábamat, de megtaláltam újra Megváltómat, akinek 12 éves koromban hűséget fogadtam. Visszakaptam a családomat is, imádkozó feleségem két láb nélkül is visszafogadott... és most igen boldog vagyok'." Így szól a levél 38 év után...

Kitartóan imádkozó feleség és testvér imájára így felelt az Úr... L. János testvér — ha két lába elvesztése árán is — —, de megtalálta az örökkévalót, lelke boldogságát, békességét az érte is meghalt Megváltóban.

Elutazásom előtt, szülővárosomban az utolsó estét töltöttem, mikor búcsúzóul egy testvérnőm keresett fel. "Ha találkozik férjemmel és gyermekeimmel, kérem el ne feledkezzenek az itthonmaradottakról..." Ez volt a kérése. Őszintén szívemen viseltem testvérnőm kívánságát s az apa is teljesítette kötelességét családja felé egy ideig. De egy napon minden megszűnt, mert idegen lépett be a 6 gyermekes anya helyére.

Emberileg minden próbálkozás csődöt mondott. De hitét el nem vesztve, nem szűnt meg könyörögni férjéért. "Én mindent megbocsátok a gyermekeimért... előttem úgy van a férjem, ahogyan elbúcsúztunk ...ahogyan együtt szerettük gyermekeinket... én csak úgy ismerem őt..." Így nyilatkozott előttem az imádkozó, mindent megbocsátani tudó feleség.

Egy este otthonában távolsági telefon szól: "Feleségem várlak, azonnal jöjj!"

Az Úr csodálatosan mindent elintézett. Az én testvérem arca borulva adott hálát az Úrnak, imája meghallgatásáért, s "...mert a szeretet mindent elfedez... mindent hiszen, mindent eltűr..." — most már együtt imádkozva dicsérik az Urat!

Más emberek élete titkaira, ó, arra kíváncsiak az emberek, de a magukét megjavítani, ugyan húzódoznak.

Augustinus

A REFORMÁCIÓ EMLÉKÉRE

"Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok! Ímé újat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még?"

(És. 43:18-19)

"A gyorsan változó időben az egyház két kísértés között jár a keskeny úton. Egyik kísértése az, hogy az idők jeleit fel nem ismerve, vagy őrizni, vagy védelmezni akar olyant, amit Isten megítél, a másik az, hogy az idők változásához úgy alkalmazkodik, hogy feláldoz olyan értékeket, amelyeket Isten reá bízott." (Bereczky, az Út, 1948.)

Október 31-én a protestáns világ arra a nagy szellemi forradalomra emlékezik, amellyel jeles férfiak szembeszálltak a római katolikus egyház súlyos visszaéléseivel és amelyből az egész keresztyénség megújhodása származott. A Róma ellen való tiltakozásnak (protestálásnak, melyből a protestáns szó származik) egy igen jeles eseménye 1517 október 31, amikor Luther Márton a wittembergi vártemplom kapujára kiszögezte 95 tételét. A reformáció emléknapján boldogan és hálás szívvel gondolunk vissza Istennek azokra az eszközeire, akiknek volt elég hitük, és bátorságuk szembe szállni a bűnnel, és az Igétől való elhajlással.

Az emlékünnepélynek azonban van egy komoly veszedelme: Hogy bele felejtkezünk a múltba, elandalgunk és a múlt babérjain pihenve dicső elődöknek korcs utódaivá leszünk. Az idézett ige a reformáció napján nem ünneprontás, hanem óvás a múltba felejtkezéstől és útmutatás a mindig újat cselekvő Isten felé. Mert a múltba tekinteni csak annyiban helyes, amennyiben az erőforrást jelent a jövő feladataihoz. A múlt nem forrása a gyülekezet megújulásának, legfeljebb csak példája lehet annak.

Mi az amit a reformáció hagyományából meg kell őriznünk?

Első: az Isten Igéjéhez való hűség. Az ige kerüljön a maga méltó helyére: egyéni és közösségi életünk középpontjába. Az ige mellőzése mindig deformálódást hoz létre. Hiába maradnak meg a külsőségek, a templom, az oltár, a mise, az áldozat, a formális istentisztelet, ha életünket és szolgálatunkat nem az Ige zsinórmértékéhez szabjuk.

A reformáció másik öröksége a készség bűneink és tévedéseink felismeréséhez. Harmadik örökség pedig a bátorság ahhoz, hogy új utakon járjunk.

Az örök Isten, Akiben nincs változás, vagy változásnak árnyéka, mindig újat cselekszik: a télre új tavaszt hoz, az éjféli sötétségre hajnalpír hasad. Mi szeretnénk az élményeket őrizni, átéléseket tartósítani, mint a tanítványok a hegyen, Isten pedig minden napra új áldást tartogat, mint ahogy minden nap új manna hullott. Az élet nem ismer megállást, és Isten az életnek és az élőknek Istene. Sokszor vezette már népét új utakon, mint ahogyan ma is új utakon járunk. A reformáció örökségében járó népnek ma olyan egyházi vezetőkre és olyan gyülekezeti vezetőkre van szüksége, akiknek van elég hitük és bátorságuk új utakon járni. Megváltozott világban, egy merően más társadalmi és gazdasági viszonyok között azt az Istent szolgálni, aki nem társadalmi és gazdasági viszonyok függvénye, Akinek országa nem e világból való, de ezen a világon való.

"Újat cselekszem — mondja — most készül, avagy nem tudjátok?" A reformáció napján vallást teszünk arról, hogy Isten korunkban egy új fajta keresztyénséget munkál. És milyen az az újtipusú hivő élet? Egy öntudatos hivő élete, akit nemcsak a hagyományok fűzik az egyházhoz, és Istenhez, hanem a személyes meggyőződés. Nem a neveltség, avagy a kárhozattól való félelem teszi kegyessé, hanem az önkéntesség, és az Isten iránt érzett hála. Aki nem azért tesz, vagy nem tesz valamit, mert fél az egyháztól, vagy a lelkipásztortól, hanem akinek van annyi érettsége, hogy önállóan döntsön abban, mit helyes, vagy mit nem helyes cselekedni. Olyan hivőket munkál Isten, akik ismerik nemcsak a hitvalló iratokat, hanem ismerik és élik a hitvallók hitét és azok erejét.

A reformáció emlékünnepén álljunk meg egy percre, hogy elhelyezzük az emlékezésnek alapkövén a reformátorok iránt érzett tiszteletünknek babérkoszorúját, azután bátran induljunk tovább a reformátorok nyomában, a mindig újat cselekvő Isten vezetésével, építeni az új krisztusi világot.

Végegyházi

Óhajom

Forrás szeretnék lenni! Hátamon
nem hordoznék én megrakott hajókat,
nem törnék át soha a gátakon,
s nem irigyelnék hömpölygő folyókat.

Én nem teremnék drágagyöngyöket,
hullámtaréjjal nem rémítenék senkit,
nem kötnék össze kontinenseket...
Forrás maradnék. Azt csobognám:
Szebb itt,

sudár fenyőknek tükröt tartani,
a zordon sziklák hátán nyargalászni.
Szebb itt, őzek sóhaját hallani,
s örökké vígan, ugrándozva járni.

Jobb itt, mert gyakran fáradt
vándorok
járják az erdőt tikkadtan, pihegve;
és jönnek szomjas kecskepásztorok,
és mosolyognak: itt a forrás, erre...

Ezt szeretném én, ha így kellenék
az embereknek: élet-vándoroknak,
ha friss vizemből mindig tellenék,
s járnának újra a megfáradottak.

Új élet, mosoly, tükör... Jézusom,
hogy az lehessek, csak te légy a
Szikla,
kiből eredhetek! Akkor tudom,
Életem mindig friss marad és tiszta.

És légy te, én Uram, a medrem is,
akiben éltem végigcsörgedezhet!
Forrás szeretnék lenni! Ó, segíts,
hogy örök Tóra is tebenned leljek!

Gerzsenyi Sándor

Misszió mezőkről...

Kipling, Leask és Prince Albert

Kanadának, de talán az egész Amerikának a legnagyobb búzatermő vidéke Saskatchewan. Az 1900-as évek elején, majd később 1928 körül igen sok testvér vándorolt ki Saskatchewanba. Főképpen Kiplingben találtak alkalmas helyre, amelyet megszerettek és oda-honosodtak. Együtt a református atyafiakkal megalapították "Békevár néven a magyar kolóniát.

Címként írt három név volt miszsziós nyugat-kanadai útunknak a három főállomása. Hárman jártuk a nagy távolságok szebbnél-szebb vidékeit. Mónus Fred tv. és felesége, és én, aki még alig két és fél éve ismerem Kanadát, új hazámat. Tanúságot kell tennem, hogy Ontario északi területei a 17-es számú országút mentén rendkívül lenyűgözően szépek. A számlálhatatlan tavak, bennük a parányi fás, kis szigetecskék, a sokszínű, erőről szónokló sziklatömbök, a végét nem érő erdőségek, ahol az ősbozótok miatt lehetetlen betörni a hallgatag fenyvesek közé... Dombok, hegyek és a tengereknek beillő nagy tavak partszegélyei miatt a rendkívül kanyargó utak a napokig tartó autózást is élvezetessé teszik.

A természet szépségei mellett azonban nagyon hatott reám az Úr idős szolgája és az a két gyülekezet, ahol a húsznapos útból több időt töltöttünk.

Szinte mindig úton voltunk. Mert a tanyák, mint parányi kis települések, igen nagy távolságban vannak egymástól. És a gyülekezetlátogatásaim is programomban voltak.

Az Úr idős szolgája, Mónus János lelkipásztor testvér 79 éves, de olyan mozgékonyan és elevenen munkálkodik még, hogy sok mai fiatalt cserben hagyna. Jelenleg Prince Albertben lakik, a hűvös, eléggé népes északi városban. Egyszerű, csendes kis otthona szavak nélkül is beszélt. Az olyan házaspárt nagyon megáldja az Úr, akik néki élnek, főként néki szolgálnak. Ha jól tudom nagy családja közül hárman is a külmisszió vonalán tevékenykednek.

Leask községben igen csinos, szép kis kápolna van, ahol a gyülekezet nagy többsége magyar. De angol prédikátor tv. látja el a szolgálatot. Balla Zsiga tv. és Tóth fivérék és a Galambos tv.-nő... ha nem is sorolom tovább, mind arról tanúskodnak, hogy megőrizték atyáik ős hitét és 40—50 évvel ezelőtt magukkal hozott eredeti, zengzetes magyar beszédüket. Igen kedvesek és vendégszeretők voltak.

Ugyanezt lehet elmondani Kiplingről is. Érdeklődésemre elsorolták, hogy egyetlen magyar lelkész sem működik a városkában, ahol kb. 8 kápolna, illetve templom van. Kipling minden hónapban magyar szolgálatot kap az idős Mónus János prédikátor tv. által. Különben ők is egy körzethez tartoznak és angol lelkipásztor vezetésével élik gyülekezeti életüket. Azonban a városka lakóinak több mint fele magyar származású. Ha az utcán járunk az idősebbek mind ismerik egymást és természetesen magyarul beszélgetnek. Tudnak ők már angolul is, de magyarul jobb, könnyebb beszélniük. És az Igét is magyarul szeretnék inkább hallgatni. De hol a jelentkező prédikátor? Hol van rá a lehetőség...?

Megbíztak azzal, hogy kérjem meg a Misszió Bizottságot, hogy sűrűbben gondoljanak őreájuk is. És minél előbb küldjék a 20 darab zöld énekeskönyvet. A ramai konferencia prédikációiról elkérték a magnetofonszalagot és átmásolták, hogy így ők is összekapcsolódhassanak — tér és idő ellenére is — az Ige mellé letelepedettekkel.

Különösen hatott reám az idős testvérek Bibliához való ragaszkodása. Több otthonban, mikor ajtót nyitottak ott volt a nyitott Írás asztalukon. Pedig nem tudták minden helyen, hogy meglátogatjuk őket.

Egy nagyon idős néni szinte már betegségnek számító feledékenységében a jelentős és fontos évszámokat mindet elfelejtette. De az igeverseket és az énekeket nem. Ezen nagyon elcsodálkoztunk.

Aki az énekeket s az Igét annyira szerette hosszú életén át, az utolsó éveiben, hónapjaiban is összekötve maradhat az Urat dicsőítő énekkel és a szent Igével.

Alig 35 körül vannak tagok Kiplingben... És háromszor is összejöttek 9 nap leforgása alatt, de kétszer annyian, mint a tagság száma. Még a református testvérek is szeretnének magyar igehirdetést. A "körzetszerű lelkigondozás" igen leszűkíti a lelkészi szolgálatok végzését.

A vendéglátás terén igazán gyakorolják az őszinte szeretetet. Vidáman és mégis komolyan társalognak a kiplingi testvérek. Előbb csak két három napig akartam maradni közöttük, de később már nehéz volt elválni tőlük, mert hivő és magyar szívük melegsége szinte odakötött magukhoz.

Mivel úgy a Mónus János lelkipásztor tv. és kedves családi köre, valamint a leaski és a kiplingi testvérek őszinte szeretettel küldték köszöntésüket általam, így legyen szabad most ezt továbbítani az Evangéliumi Hírnök olvasói felé.

#

A Cserepka család ismét útra kelt

Július 28-án bensőséges búcsúzással köszönt el a torontói gyülekezet Cserepka János tv.-től és kedves nejétől, az orvos misszionáriustól. Az egyévi itthon tartózkodásuk nagyon hamar elrepült.

Adódott sok lehetőség, hogy beszá-

moló utakat tegyenek és az ilyen útjaikon Kanadában és az Egyesült Államokban bizonyságot tettek arról miért mentek Boliviába... és kit kívánnak ott képviselni, illetve szolgálni.

Igen megható volt a család a szószék mellett, amint könnyes szemmel, útrakészen az Úrra számítva, az Úrban bízva búcsúztak.

Aug. 5-én aztán kb. 7—8 autóval, akik tudták, kikísérték őket a repülőtérre, ahol egy nagy lökhajtásos gép tovavitte őket munkaföldjükre.

Áldja, védje, óvja és segítse az Úr őket... K. Gy.

* * *

1968 nyarán hazalátogatási láz volt Torontóban

A Szentesi házaspár, Szalainé tv.-nő, Panta István tv., a Werle házaspár, Jakusné tv.-nő már kora tavasztól kezdve nem is beszélgettek másról... haza megyünk... ekkor és ekkor indulunk... ide és ide fogunk ellátogatni... stb.

Pécsett, Debrecenben, Pestszenterzsébeten, Fóton, az Alsóhegy utcában és még ki tudná felsorolni, menyi helyen, mennyi gyülekezetben tettek látogatást testvéreink.

Istennek hála nem hoztak rossz híreket. Általában a gyülekezeti élet hazánkban Magyarországon eleven és áldásokkal teljes. Imaházaink népesek, a prédikátorok aktívak, a testvérek buzgolkodók. Lelkesítéssel és erősítéssel tudnak lenni a visszaérkezettek reánk, akik itt új hazánkban Amerikában és Kanadában az angolosodás és a gazdasági problémák miatt némileg csüggedésbe esünk.

Hallottuk az egyik kedvező új hírt: Karácsony felé az otthoni hatóságok engedélyezik az Új Karénekes könyvet. Elmondták a testvérek, hogy az Alsóhegy utcai imaház, amelyet kb. 3 évvel ezelőtt építettek, nemcsak nagyon szép, hanem igen modern, és nagy is. Istennek legyen hála, hogy a szép Budán (Budapest szebbik részén) az istendicsőítő kápolna felépülhetett.

Debrecenben egy igen agilis prédikátor vette át a szolgálatot kb. két éve. Már ő előtte is igen fölnépesedett az ottani gyülekezet és még tovább folytatódik a gyülekezet előrébb jutása. Akadályok, bajok akadnak ott is bőven, de a nagyobb erő mindig az akadályokon átsegítő Úr kezében van.

A magyarországi testvéreink a fentemlített testvéreken keresztül küldik őszinte, igaz testvéri köszönteiseiket...

Kun Gyula

•

Némethy László testvérünk, a clevelandi, Shaker-téri gyülekezet diakónusa szeptember hónapban Magyarországon járt. Október 6-án utazott vissza. Sok kedves élményben volt része. (Az Evangéliumi Hírnök szívesen közölne néhány jó hírt az óhazai testvérek életéből. Szerk.)

•

Id. Fülöp Lajosné jelenti Chicagóból, hogy fiúk felgyógyult szívbetegségéből és már dolgozik. A Fülöp-család, az idősebbek és az ifjabbak igen hálásak az Úrnak a kegyelméért, hogy fiukat, ill. a férjet és az apát, az Úr megtartotta. Köszönik a sok kedves megemlékezést és az imát Lajos betegsége alatt. Mindenért az Úré a dicsőség.

•

Ifj. Bíró Mihály prédikátor testvért az American Baptist Home Mission áthelyezte a Paradise Valley Baptist Church-ből (Phoenix, Arizona) az Oak View Baptist Church-höz (Oak View, California) (ABNS)

Az Ige testté lett. Inkább hiszek Istennek, aki ember lett, hogy engem megváltson, mint a Sátánnak, aki állattá lett, hogy kárhozatra juttasson.

Steketee

MAJOWSKY JÚLIA
sz. PETRIKÓ JÚLIA

A West Pullman-i gyülekezet tagjainak száma egy hűsges taggal ismét kevesebb lett. Nevezett testvérnőnket az Úr szeptember 16-án elhívta a földön élők sorából. Egy perccel halála előtt tisztán és értelmesen beszélgetett gyermekeivel, de szíve megszűnt dobogni, s csendben elaludt az Úrban. Temetése nagy részvét mellett folyt le a Carlson temetésrendező helyiségében. Garrett Yonker Jr. a gyülekezet lelkipásztora szólta a vigasztaló igéket: Boldogok akik az Úrban halnak meg!

Elköltözött nőtestvérünket a gyülekezet egy évvel ezelőtt diakonisszának választotta s feladata a tagok és barátok látogatása volt. Örömmel mondta alulírottnak: "Fülöp néni, igen örülök, hogy most együtt fogunk látogatni. Tessék csak szólni, én nagy örömmel hajtok és szolgálok az én kocsimmal." Soha nem fogom elfelejteni nyájas, szép arcát, amikor ezeket mondta.

Gyászolják: fivére Jimmy és három gyermeke: Donald, Sharon és Linda. A West Pullman-i gyülekezet és sok-sok ismerőse szeretettel őrzi emlékét.

Id. Fülöp Lajosné

NEM FOGSZ ELBUKNI

— ha az igazság oldalán harcolsz;

— ha magadtól többet követelsz, mint másoktól;

— ha tévedéseidért bocsánatot kérsz;

— ha az első megbocsátó lépést anélkül teszed meg, hogy nem nézed, vajon a másik barátod-é, vagy ellenséged;

— ha inkább minél gyakrabban mondasz barátságos szavakat, mint minél ritkábban.

A magyarországi misszió régi napjaiból

Somogyi Imre írásai kerültek a kezeim közé. Két olyan esetet találtam az írásokban, amelyek közül az egyiknek én is szenvedő "hőse" voltam. Közlöm a két esetet azért, hogy olvasóink érezzék, hogy a magyarországi baptista misszió szolgálata minden szegénység és baj mellett is örvendetes munka volt. A lelki dolgokban a jólét nem sokat számit. Az alábbiakban idézem Somogyi Imre derűs írását. (U. B.)

"Megemlékezünk arról az érdekes minisztériumi deputációzásról, melynek most van (az írás idején) 25. évfordulója. Kis városka gyülekezetében szolgáltam akkoriban az Urat és mint az "Olvasd" traktátus-lap, majd "A Kürt" szerkesztője, sokat utazgattam Gyula és Budapest között. Beválasztottak a deputációba, amit én nagy tisztességnek tartottam,— a baj azonban az volt, hogy (ó, boldog szegénység!) *nem volt fekete ruhám.* Én ugyan meg voltam elégedve kopottas szürke adjusztérungommal, de Udvarnoki (András) és Csopják testvérek borús homlokkal mondogatták: így nem lehet a miniszter úr magas színe elé menni. ..."És ha a miniszter úr is szürke ruhában fogad bennünket?" — vetettem fel bizonytalanul a kérdést. *"Ő megteheti, de mi nem"* — volt az öreg vezetőtestvérek verdiktje, és már méregették is a termetemet. Mindketten a szekrényükben lapuló második számú, de nyilván harmadosztályú *"ferencjóskára"* gondoltak. (Aki nem tudná, tudja meg, hogy a "ferencjóska" hosszúszárú, térdig érő fekete kabát volt, hajdanában ünnepi társa a fecskeszárnyú zsakett-nek.) De hát a jóindulat csődöt mondott. Mert mivel a ferencjóskához megfelelő nadrág is kellett volna és mert Udvarnoki bácsié *kicsi*, Csopják bácsié pedig *szűk* volt, mármár le kellett tenni arról, hogy a jelentős egyházi deputációzásban részt vegyek. Ekkor jött Csopják bácsi ötlete: Gerwich testvér, a Wesselényi utcai gyülekezet pásztora még nincs itt, hamar menjek el hozzá, az ő termete hasonlít az enyémhez.

— "Ja, ja", — mondotta Gerwich bácsi mosolyogva, mikor lihegve elfogtam a lépcsőházban. Előszedtük a szekrényből az összes levitézlett, a használattól fényeskedő és zöldelő ferencjóskákat (Gerwich bácsi ugyanis mindennap abban járt valamikor) és végre ott állottam parádésan, a küldöttség tagjainak a sorában. Igy lettem én "'szalonképes" vidéki prédikátor huszonötévvel ezelőtt és egyben koronatanúja az érdekes küldöttségjárásnak.

Ha már a "ruházkodásnál" tartok, hadd ugorjak vagy tizennyolc esztendőt és hadd említsek meg a későbbi egyházvezetőség "kulisszatitkaiból" valamit, amit eddig se ki nem prédikáltak, se ki nem szerkesztettek.

A tragikus végű miniszterelnöknek, Teleki Pálnak temetésére, az országház kupolacsarnokába *négy* jegyet (meghívót) kapott felekezetünk. A háború új fordulathoz érkezett; a levegő pattanásig feszült volt a hazánk sorsát latolgató jövendölésektől. Felekezetünk vezető posztjain akkor már évek óta mi állottunk, az egykori három louisvillei diák: Baranyay Mihály, Udvarnoki Béla és csekélységem, kikhez a közben "megderesedett" hajdani ifjúsági titkár, Bányai Ferenc csatlakozott.

A dilemmánk akkor kezdődött, amikor végigolvastuk a gyászkeretes miniszterelnökségi meghívókat. A végén ez állott: *"Megjelenés cilinderben."* De kinek volt négyőnk közül cilinderje? Egyikünknek se! Ha református, vagy evangélikus lelkészek lettünk volna, megszabadultunk volna ettől a dilemmától, mert a palást, vagy a Luther-kabát mentesített volna bennünket a cilinder viseléstől. Ámde mi a legdemokratikusabb egyház képviselői voltunk, s ünnepnapokon is egyszerű polgári ruhába öltöztünk. Mit tehettünk volna egyebet, mint küldönc útján összeköttetésbe léptünk egy *jelmezkölcsönző vállalattal,* ahol azonban csak molyette, öreg köcsögkalapok lapítottak a poros, sújtásos dolmányok, piroscsizmák és egyéb színpadi kellékek között. Végül is egy kalapos cégtől kölcsönöztünk négy ragyogósra kefélt cilindert, amiket a szemináriumépületében próbáltunk fel, ahova a taxit is rendeltük. (A legcsinosabban Béla atyámfia festett, mert neki csak úgy állott meg a fején a szűk, de emeletes kalap, ha kissé félrecsapta a fején.) Végül is annyira megtetszettünk egymásnak, hogy indulás előtt valamelyik diákkal *lefényképeztettük magunkat:* hadd lássák meg az utódaink, milyen "cilinderes urak" voltak az elődeik. Nekem azonban nem volt szerencsém a képpel, mert mivel én voltam a legmagasabb négyőnk között, a fényképező diák pedig alacsony fiú volt: az én cilinderem lemaradt a fényképről."

Vidám elme jó orvosság

Egy texasi baptista gyülekezetben történt. A biblia oktatás vezetője (minister of education) későn vette észre, hogy kijelentését félreérthetik, amikor azt mondta a gyülekezet előtt: "Prédikátorunk jövő vasárnap nem lesz itthon. A gyülekezet hála és dics-énekkel fogja tölteni a tiszteletbeli órát."

•

Az ötéves kis Vilit előléptették a vasárnapi iskolában a kezdők osztályából. Örült, de valamit nem értett. "Mama", kérdezte otthon" miért nem léptették elő a vasárnapi iskolai osztály tanítónénijét, ő is tud annyit, mint én!"

•

"A férjem nagyon idegesít" — panaszkodott egy fiatal asszony — "már egész lesoványodom." "Miért nem hagyod ott" — kérdezte a barátnője. "Megvárom, amíg lefogyok 120 fontra"— válaszolta a szenvedő feleség.